



SÁRBÓL ÉS ISZAPBÓL

Alapige: Zsoltár 40,3

Olvasmány: Máté ev. 14,22-33

Bibliai gondolattal szólva ezen a héten nagy mélységeket, ugyanakkor nagy magasságokat is átélünk itt, a településen, a gyülekezet tagjai körében egyaránt, ahol az áradat pusztított, betörve épületekbe, alámosva házakat, melléképületet, elárasztott udvart, kertet, tönkretett járművet, pusztított növényt és állatot... egyúttal még az eső véget sem ért, indult a segítség: menteni akit és amit kell. Ismerős és ismeretlen fogta a munka végét, a lapátot, seprűt, szivattyút, vagy éppen mikor mire volt szükség, és a nagy mélységben pillanatok alatt megtapasztaltuk, hogy nem vagyunk egyedül, még akkor sem, amikor a helyzet kilátástalannak tűnik; érkezik a segítség: tisztítószer, ruha, szállás, gép, adomány.

Valahogy így kerültünk a sárból és iszapból olyan talajra, ami nem csúszik, nem nyel el minket, hanem biztonságot ad, ahogy ezt a zsoltáros is megénekli. Sár és iszap. Mondhatjuk talán, hogy életünk normális kerékvágásában nem találkozunk vele. Talán még a hosszú intenzív eső közben sem gondoltuk, hogy el fog árasztani. Látjuk máshol, de minket nem érint meg. Aztán hirtelen ránk tör.

Az ember könnyen megfélemedezik a veszélyről, a baj megelőzéséről is. A napokban központi téma lett a vízelvezető árokrendszer, melynek településen belüli és azon kívüli része is el volt hanyagolva. A régi elvezető nyomvonala már a térképekről is lekerült, mert idővel feltöltődtek, aztán nem is foglalkoztak vele.

Van így az Isten dolgaival is: tudjuk, hogy van veszély, hogy ott leselkedik a nyomorúság, de mintha valahogy magunk is megbírkoznánk vele, s hamar feledésbe merül az, aki tudna segíteni, aki igazán meg tudna védeni: lassan feltöltődik az árok a sok hordaléktól: a hit ellaposodik, eltömődnek azok a csatornák, amelyek bennünket védenek. Sajnos kell a figyelmeztetés, akár akarjuk, akár nem, ez megtörténik: a természet törvényei is működnek és a lélek törvényszerűségei is: a bűnnek is meg van a következménye, ami bizony sok hordalék: sár és iszap a mi életünkben is.

De – milyen nagy kegyelem – jön a segítség! Bár okai mi vagyunk a bajnak – legyen az az éghajlatváltozás, vízvédelem elhanyagolása, vagy éppen lelkünk sara – mégis van aki segít, jön és kiemel, kősziklára állít. Az egymás iránt megmutatkozó törődés, szeretet és segítőkészség ez nem belőlünk fakad: lelki örökségként kaptuk attól az Úr Jézustól, aki minket megszabadított és aki biztos talaj a számunkra. Érezzük ma is az Ő szabadítását, hogy a mélységből az ő szeretetének magasságára állít bennünket is, velünk van jóindulata. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Emlékezés: csütörtökön délelőtt a Rákoskeresztúri Új Köztemetőben vettünk végső búcsút Balogh Jánosné, született Molnár Mária asszonytestvérünktől, aki 84 éves korában hunyt el. Ravatala mellett a vigasztalás ígéje Mt 8,17 alapján szólt. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a család minden tagjának.

2. Az áradat után – Istennek hála – megtarthatjuk istentiszteletünket a szépen kitakarított és újra berendezett gyülekezeti házban. A templomban az áradás során mintegy 10 cm víz és iszap állt. Ezt több nap munkájával sikerült kitakarítani, a padokat kiemelni, szárítani. Vasárnap és hétfőn mintegy húsz-húsz fő, kedden tízen, a szombati napon mintegy negyvenen vettünk részt a munkákban. Legyen mindez Isten dicsőségére!

Az alapos száradás után a belső felületek javítását, festését szeretnénk elvégezni. Köszönetet mondunk minden adományért, mely már az elmúlt napokban is érkezett.

Mivel a településen több családi házban is komolyabb gondot okozott a víz, az adakozó kedvűeket arra buzdítjuk, hogy a károsultak megsegítésére szánt adományokat Gyúró Község Önkormányzatának 11736082-15364108 számú központi számlájára küldjék (közlemény: 'Árvíz2020')

A károsultak javára a Magyar Református Szeretetszolgálat is gyűjtést indított, mely több hasonló helyzetben lévő település megsegítését irányozza. Az egyházi sajtó több képviselője is felkeresett már minket.

A gyülekezet presbitereivel ma egy rövid egyeztetést tartunk a gyülekezeti életet érintő fontosabb kérdésekben.

Imádkozzunk a bajba jutottakért, legyünk ott továbbra is mellettük segítséggel, képességeinkhez mérten lelki és anyagi támogatással.

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!